

hvornaar og paa hvilken Maade der burde være grebet ind her —, ja, saa har i hvert Fald min Tøven den Aarsag, at Meningerne baade om Manden og om Bevægelsen har været saa umaadelig forskellige, endog i selve Sønderjylland, at det for Justitsministeren i en Stol i København virkelig var meget vanskeligt at naa til den tilstrækkelige Klarhed over, hvorledes Forholdene var.

Den senere Tids Begivenheder synes imidlertid at give mig Ret i, at baade Sagsanlægget og den politimæssige Undersøgelse, der blev foranlediget ved den kendte Henvendelse til Officererne, har bragt mere Ro i Gemytterne, ogsaa dernede, har bragt en bedre Forstaaelse til Veje, ogsaa hos Cornelius Petersen selv og hans Konsorter, af, at man her til Lands intet vil opnaa ved at betrede Ulovlighedens Veje, og endelig, at en Hensyntagen til berettigede Krav under den vanskelige økonomiske Situation naturligvis bedst opnaas ved en rolig Forhandling paa Grundlag af de sønderjydske Repræsentanters Oplysninger og Krav.

Naar dette gaar op for de af Cornelius Petersen ophidsede Kredse — og det, tror jeg, vil ske i stigende Grad —, vil Bevægelsen ogsaa lidt efter lidt dø hen eller gaa ind under rolige Former. Jeg tror ikke, man i Længden, heller ikke i Sønderjylland, vil kunne holde sammen paa normale Mennesker blot ved at skælde Politikere eller Regeringen ud eller ved statsretlige Teorier, der tilsigter at erstatte Parlamentarismens Udvikling henimod egentligt Folkestyre med en *lex Cornelia*, bygget over Samfundstilstande fra Valdemarernes Tid. Men paa den anden Side vil jeg dog for en Sikkerheds Skyld lade baade Cornelius Petersen og andre, uanset paa hvilken Fløj de maatte befinde sig, vide, at en socialdemokratisk Regering staar paa Lovlighedens og den parlamentariske Udviklings Grund, og at ethvert Forsøg paa at gaa over fra almindelig Diskussion, Demonstrationer eller lignende til planlagte Oprørsforanstaltninger eller Organisation af andre Ulovligheder vil blive slaaet ned, og at vi ikke vil finde os i en Udvikling her i Landet som den, vi har kendt Syd for Grænsen, med en Etablering af forskellige Klasser af Befolkningen i forskellige hinanden bekæmpende bevåbnede Korps til Indførelse af Diktatur eller andre nationalistiske Fantasterier.

Landbrugsministeren (Bording): Der er af enkelte ærede Medlemmer rettet forskellige Henvendelser til mig, ligesom der ogsaa er enkelte Medlemmer, der har frem-

sat nogen Kritik af min Administration. Jeg skal, saa kort som det er mig muligt, søge at besvare disse Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt og vist ogsaa flere andre ærede Medlemmer har kritiseret min Udnævnelse af en Dyr læge ved Slagteriet i Bylderup. Selv om jeg i lignende Tilfælde og ogsaa i dette Tilfælde meget gerne vilde tage Hensyn til Leverandørerne til det paagældende Slagteri, er det givet, at det ogsaa i visse Tilfælde kan være nødvendigt at tage andre Hensyn. Naar vi i Ministeriet havde den Opfattelse, at man burde tage en anden Dyr læge til denne Plads end den, som var ønsket af Slagteriets Leverandører, var det af følgende Grunde. For det første, fordi den Dyr læge, som vi ansatte dernede, var langt den ældste, og dernæst, fordi denne Dyr læge havde haft en Plads som kontrolerende Dyr læge ved et Slagteri, men paa Grund af Slagtningernes Indskrænkning var han kommet ud af sin Virksomhed og havde ikke noget at bestille og ikke noget at fortjene mere. Af disse Grunde fandt vi i Ministeriet, at man burde tage denne Mand til Pladsen.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen kritiserede, at jeg ikke havde taget Hensyn til Selvstyrepartiets Angreb paa Domæneforvaltningen i Sønderjylland. Jeg maa sige dertil, at der ikke for mig havde foreligget noget som helst om denne Sag, jeg havde ikke set eller hørt noget som helst om den, før det ærede Medlem gjorde mig opmærksom paa disse Forhold. Jeg har i Efteraaret og Sommeren ført forskellige Forhandlinger med Domæneforvalteren, og han har aldrig overfor mig nævnt noget som helst om denne Sag. Jeg vil derfor antage, at Domæneforvalteren har haft den samme Opfattelse, som jeg har: at man kan bruge sin Tid til noget mere nyttigt end at studere det paagældende Blad, som det har staaet i. Og efter at have hørt min Kollega Justitsministerens Redegørelse og Oplæsning af det, der staar i vedkommende Blad, vil jeg ogsaa anse mig for berettiget til i Fremtiden at være fritaget for at studere dette Blad.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen var inde paa en Omtale af de vanskelige økonomiske Forhold, som der er i Sønderjylland, navnlig for Landbrugets Vedkommende, og rettede den Forespørgsel til mig, om ikke Regeringen vilde være villig til at støtte Foranstaltninger, der gik ud paa at oprette lignende Foreninger nede i Sønderjylland nu, som man har haft her i Danmark for en 25—30 Aar siden, de saakaldte Forskudsforeninger. Jeg skal hertil sige, at vi har jo for Tiden her i Landet Foreninger